

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.649/2025/11.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2026. január 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2025. szeptember 8. napján kihirdetett 17.B.29/2025/19. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék az előkészítő ülésen meghozott, rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetéseben [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 6 év szabadságvesztésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 500 napi tétel, 2000 Ft egynapi tétel összegű, 1 000 000 Ft végösszegű pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi, 50 000 Ft egyhavi összegű részletfizetést engedélyezett, meghatározva meg nem fizetés esetén a szabadságvesztésre átváltoztatás feltételeit. 3 490 000 Ft erejéig a vádlottal szemben vagyonek Kobzást rendelt el. Határozott a lefoglalt bűnjelekről (elkobzás, lefoglalás megszüntetés, kiadás a terheltnek visszatartás mellett) és kötelezte a vádlottat 320 122 Ft bűnügyi költség viselésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen egyrészt az ügyészség jelentett be fellebbezést a nyilatkozattételre fenntartott határidőben a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának, valamint a pénzbüntetés napi összegének felemelése érdekében. Indokai szerint a törvényszék túl nagy nyomatókat tulajdonított az enyhítő tényezőknek, viszont nem vette megfelelően figyelembe a vármegye területén a hasonló bűncselekmények elszaporodott voltát, miáltal túl enyhe büntetést szabott ki, melynek lényeges súlyosítására tett indítványt [21. sorszámú elsőfokú irat (Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Főügyészség B.1143/2024/112.)].

[3] A vádlott és a védő a kihirdetést követően nyomban a büntetés enyhítésére irányulóan terjesztettek elő jogorvoslatot (19. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal 4-5. bekezdések). A védő a fellebbezését a másodfokú eljárásban indokolta írásban, melyben elsősorban a terhelt együttműködésére, a cselekmény feltárására, és családi körülményeire tekintettel kérte a büntetés enyhítését (10. sorszámú másodfokú irat).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.348/2025/4. számú észrevételében az ügyészségi fellebbezést fenntartva – a védelem érveit alaptalannak találva – a büntetés súlyosítását indítványozta, külön kiemelve, hogy a bíróság nem értékelte megfelelően a vádlott bűnismétlő voltát.

[5] Az ítéltábla a perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el, melyen az ügyész nem vett részt, a vádlott és a védő az enyhítésre irányuló jogorvoslatukat fenntartották.

[6] A fellebbezések nem alaposak.

[7] A jogorvoslatokat kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, ezért a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értелеmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban

foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból és a fellebbezésekre is tekintettel vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a-h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna. A bűnösséget beismertő nyilatkozat tárgyaláson történő elfogadása is mindenben helytálló.

[11] Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, nem volt olyan körülmény, mely a terhelt felmentését, vagy az eljárás megszüntetését indokolta volna.

[12] A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[13] Az elsőfokú ítélet nem részletezte, csak a [32] bekezdésben történt utalás az alkalmazott jogszabályra a Btk. 2. § (2) bekezdésének felhívásával, mely szerint az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazásának van helye. Ezzel szemben a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdés helyes értelmezésével a főszabálynak megfelelően az *elkövetéskor* – azaz a vádlott által elkövetett utolsó cselekményrész idején – hatályos törvényt kell alkalmazni, ugyanis a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló, 2025. július 1-től hatályos 2025. évi XIX. törvény a kábítószerrel visszaélés és a kereskedés büntetendőségét szigorította jelentősen, így a jelenleg hatályos, új törvény annak ellenére sem lenne enyhébb, ha a bűnhalmazat mellőzését kizárólag a pszichoaktív anyaggal visszaélésként vád tárgyává tett cselekmény kábítószerre elkövetett cselekménnyé átalakítása indokolná. A bűnhalmazat viszont a korábbi törvény szerint sem lenne kimondható, hiszen a cselekménysor olyan elkövetési időben is zajlott (2023. január 1-je után), amikor a 3-CMC vegyület (kristály) már kábítószernek minősült.

[14] Ez viszont nem változtat azon, hogy a vádlott valóban a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedelemmel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetettét valósította meg. A kiterjesztett felülbírálat során a minősítés megváltoztatásának nem volt helye. Megjegyzendő

ugyanakkor, hogy az adott perjogi helyzetben a Be. 562. § (4) bekezdése lehetővé teszi az egyszerűsített ítéleti indokolást, viszont a minősítésre, mint a Be. 561. § 3) bekezdés e) pontjában foglaltakra azon könnyítés nem terjed ki, hogy csak az alkalmazott jogszabályokat tartalmazza a határozat. A Kúria és az ítéltáblák gyakorlata sem kívánja meg a részletesebb indokolást a váddal egyező minősítés esetén a bűnösség beismerésének elfogadásakor, azonban legalább külön ki kell emelni az indokolásban, hogy milyen bűncselekményben marasztalta a bíróság a vádlottat, mert ez a felülbírált határozatban elmaradt, a minősítésre az ítélet – a jegyzőkönyvben rögzített szóbeli indokolás ellenére – csak a [32] bekezdés utal a jogszabályhelyek felhívásával.

[15] Ezért szükséges külön rögzíteni az e körben kifogástalan elsőbírósági jogi állásponttal összhangban, hogy a jogszabályváltozások, és a cselekménysor első részében még pszichoaktív anyagnak minősülő kristályra elkövetés ellenére a teljes cselekménysor a kábítószer-kereskedelem büntetnének természetes egységébe olvad, bűnhalmazat megállapításának nincs helye. A kereskedés fogalmi ismérveit a vádlott megvalósította, ezért a minősítés törvényes. Kiemeli még az ítéltábla, hogy olyan esetben, ha az elkövetés alatt, sőt az elbírálás idején is változik a büntető törvény, a hatályszabály alkalmazását is érintően, szükséges a szankciós fellebbezés esetén is a jogkérdés tömör indokolása, hiszen csak úgy értelmezhető és ellenőrizhető megfelelően az elsőbírói döntés helyessége.

[16] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket feltárta.

[17] A vádlottal szemben – a törvényi minimumot csupán egy évvel meghaladó, lényegesen az irányadó középérték alatt kiszabott – 6 év szabadságvesztés büntetés alkalmas a büntetési célok elérésére, összhangban áll a büntetéskiszabás elveivel, tetтарыыыы, ezért az ítéltábla sem a súlyosítására, sem az enyhítésére nem látott lehetőséget. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is törvényes, miként a pénzbüntetés napi tételszáma és az egy napi tételnek megfelelő összeg és a részletfizetés engedélyezése is.

[18] Az ügyészszégi fellebbezés indokait illetően megjegyzendő, hogy helytálló az arra hivatkozás, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegye területén – és ez irányadó a régióra és országos tekintetben is – a kábítószerre elkövetett kereskedési típusú bűncselekmények száma jelentős, és tény, hogy a vádlott ugyan nem visszaeső, de büntetett előéletének fokozott a hatása. A bíróság e körülményeket értékelte, mint ahogy a védő által felhozott, ténylegesen pozitív tényeket is, ezeket összevetve határozta meg a szankciót, melynek lényeges megváltoztatására egyik irányban sem volt indok, kisebb módosításra pedig a törvény nem ad lehetőséget.

[19] Az elsőfokú ítélet egyéb, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a vagyonelkobzásra, a

bűnjelekre, és a bűnügyi költségre vonatkozó, az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is törvényesek.

[20] A másodfokú bíróság nem látta megalapozottnak a védőnek a törvényben irányadónál eggyel enyhébb szabadságvesztési végrehajtási fokozat megállapítására irányuló indítványát sem. A Btk.35. § (2) bekezdésében írt feltételek sem az alanyi, sem a tárgyi oldalról nézve nem állnak fenn, ilyen kedvezmény ellen szólnak a vádlott előélete és a kábítószer mennyisége, melyek együttesen kizárják az enyhébb, börtön fokozatban végrehajtást.

[21] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig a vádlott által letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[23] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2026. január 6.

Dr. Háger Tamás a tanács elnöke-előadó bíró sk., az aláírásban akadályozott Dr. Bakó József bíró és dr. Diószegi Attila bíró helyett is.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.29/2025/19. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.649/2025/11. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. január 6.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke